

Prăbuşire

Adina Speranta

Din doi în doi am numărat iar paşii
făcuţi cândva pe-o margine de stea
când peste vise, noi eram luntraşii
pe coaja unui măr ce strălucea.

Neştiutori, în urma noastră, luna
păşea timid în straie de argint,
te întrebam, mă întrebai întruna,
unde-i iubirea-n vastul labirint.

Doi rătăciţi pe căile astrale,
căutători fără să ştim ce vrem,
călăuziţi doar de chemări bizare
ne-am prăbuşit banal într-un poem.

Din drumul nostru, astăzi încheiat,
în palmă țin un fulg înlăcrimat.

Adina V.

16.12.2017